

ЛЕДАЧИЙ ДВІЧІ РОБИТЬ

Онук пита: □ Котра година?
– А ну, ходи до мене, сину! –
Так Дід йому відповіда.
Іти Онук не дуже хоче,
Та й до порад він неохочий –
У Діда ж є якась мета!

Бо він свого вже Діда знає,
Той завжди нишком затіває
Повчальне щось таке утнуть.
Коли Онуківі порадить,
Коли зробити щось завадить,
Та просить все послушним бути.

Прийшов нарешті, скося глянув,
Чи не задумав Дід погане
І чи не хоче щось просить,
Бо тут й без нього часу мало,
З планшетом так цікаво стало,
Що не відірвешся й на мить!

А Дід сказав: – Поглянь уважно,
Не будь занадто легковажним,
Та сам скажи мені тепер,
Котра година, скільки часу,
Не корчи без причин гримасу,

Тримайся ввічливих манер.

До циферблата мусив стати
І самотужки розібратись,
Та ще і Дідові казати.
Ледачий завжди двічі робить,
Наб'є два шишаки на лобі –
Мораль таку потрібно знати.

Дата написання вірша: 2021-01-08